

Ca dajscho nam naschom Jesusu take slubeŋe pschi-
begasch:

„Wot neta zomy my se k twojej službe žywišch a po
twojej rězu poslušasch a tež žynišch. O daj nam hob-
stawnoscz we tom předkwesešchu, a wěru a wěrnoscž, tač
mozuj tu dušchu!“

II. Jesus jo mlodym a starym rědnu předf-
pokasni wostawil k drugemu we swojom sazar-
žanu pscheschiwo tomu blišchemu.

A tak jo Jesus pscheschiwo tom blišchem se sazaržak?

Pscheschiwo swojima starejšchyma jo won tač se sa-
zaržak, až won sa jeju dobrym exemplom žynil, s nima do
Jerusalema na ten jatschowny swěžen fšel, a ten samy
swěschil jo. Won pač nějo jano, gaž podla něju běšcho,
dere se sazaržak, ale gaž won tež wot něju wizony něhor-
dowa, jo won tač se gorějwjadl, až wonej schylnu zescž
wot nogo mějaschtej. Pscheto schylnu, lenž jogo slyšachu,
powleknuchu se nad jogo rošymom a wotgroženim. Won
žescho s nima dołoj a pschizo do Nazarethu a běšcho jima
podejšchpony. Won běšcho jima, ako gole swojima sta-
rejšchyma poslušchny a tež na pomozy, a dopolui tač we
wšchych wězach tu stwortu kasni. Won hopokasa tež tym
huzabnikam tu winowatu zescž, pscheto won jim pschi-
sluchascho a jich pschaschascho. A až won pscheschiwo
schylnym drugim žlowekam pschawe a dere, ponizně, lu-
bošně, pschijasně a milně se sazaržak jo, to husnajomy
my s togo, až won na gnaže teke pla žlowekow pschibe-